

Често се у нашим политичким анализама користи већ чувена мисао Карла Маркса да се историја често понавља тако што се једном јавља као трагедија, а други пут као фарса. Али ова својевремена историјска закономерност може имати и своје изузетке, јер се и фарса може понављати. Ово обнављање фарсе најјасније се препознаје у актуелној изборној кампањи Демократске странке која наступа са слоганом „За бољи живот“ у чијој је основи став да са овом странком нема неизвесности.

Овај познати изборни слоган је иначе исто тако користила Социјалистичка партија Србије у време највеће економске и социјалне кризе у којој се Србија налазила деведесетих година прошлог века. Тој политичкој технологији се сада здушно приклонила Демократска странка користећи искуства свог садашњег а по свему судећи и будућег главног коалиционог партнера. У једном од наступа у изборној кампањи председнички кандидат Демократске странке Борис Тадић оцртао је главни правац своје будуће политике као једине прихватљиве залогe за остваривање стабилности Србије у којој нема неизвесности. “Потпуно сам уверен да је пут за који тражим подршку грађана - пут извесности, а да свака друга политичка опција у Србији подразумева неизвесност. Две милијарде евра смо прошле године обезбедили. То можемо ми, то не могу они јер ми знамо свет, са светом смо у непрекидном контакту и свет зна за нас. Ми смо предвидив чиналац за свет, али знамо и како да са светом преговарамо о тешким питањима од Косова до инвестиција, одбранили смо интегритет земље, подigli њен кредибилитет у међународној арени и само морамо да се изборимо за бољи стандард и бољи живот људи“.

Да ли је са међународном заједницом договорено да се изведе ова политичка травестија о расписивању избора на Косову и Метохији без праве намере да се они и одрже а да се то и даље тумачи као још једна победа у преговорима са Приштином. Говорећи о Демократској странци као гаранту стабилности недостаје још одређење да су све остале странке снаге хаоса и безумља иако се и то може све чешће чути како се кампања захуктава. У слогану о томе да са Демократском странком нема неизвесности складно се уклапају и оцене њених страначких функционера да се на предстојећим изборима бира између рата и мира. То је тежња да се у изборну кампању унесе референдумско изјашњавање судбоносног историјског значаја јер ће једино останак на власти Демократске странке и њених коалиционих проевропских партнера као гарант државне стабилности извесно обезбедити наставак европског пута и неопходну политичку стабилност. Овој матрици се све више приближава и бескомпромисни Преокрет који себе већ види у новој влади, без обзира на то што се и даље представља као једина истинска алтернатива садашњој власти. У том смеру се одвија и све учесталије поткопавање веродостојност

и и политичког кредибилитета председничког кандидата Српске напредне странке као превртљивог и недоследног политичара који оличава све зло политике вођене деведесетих година – за разлику од Ивице Дачића – доследног гаранта европске будућности Србије, који је иначе извукао и не само највећу политичку корист из политичке трговине са Демократском странком која сада жели да поврати своје бирачко тело стварајући опет референдумску атмосферу као у време избора пре четири године. Тада се Демократска странка није оградилa од подршке Борису Тадићу коју је пружио Богољуб Карић. Он тада није био лице са потернице јер је сваки глас био важан као што је то и данас. Прича о неопходности минимума доследности у политици управо је дезавуисана и обесмишљена политиком коју је водила Демократска странка у протеклом периоду. Оваква негативна кампања је пре израз слабости и несигурности него политичке снаге и уверености Демократске странке.

Ивица Дачић се вратио добро испобаној и ефикасној реторици коју су социјалисти користили у време владавине Слободана Милошевића. Заиста изгледа фарсично када се социјалисти сада позивају на социјалну правду и немогућност синдикалног организовања у приватним фирмама. Јасно је да је њихова намера да све негативне последице протекле коалиционе владавине укњиже на рачун Демократске страке а да се они сада у овој изборној кампањи легитимишу као заштитници понижених и обесправљених радника који су ојађени у пљачкашкој приватизацији. Они су до тог сазнања дошли тек сада у изборној кампањи када се спремају да повисе свој улог у предстојећој постизборној политичкој пијаци. Не нуде само они бајату политичку робу, то сада чине и функционери Демократске странке, са иритирајућом дозом осиноности и безобзирности и то као израз политике која је изгубила стварни контакт са реалношћу. Борислав Пекић је као члан Демократске странке говорио: “Не лажимо у јавном животу, немојмо изневерити савест, морално осећање у нама и звездано небо над нама, ни онда, а нарочито онда кад знамо да ћемо због тога бити на губитку. Лични је морал основа сваке политике“.

Са њима нема неизвесности

Пише: Маринко М. Вучинић
четвртак, 19 април 2012 19:16

